

КОМЕНТАРИ КЪМ ОБЩЕСТВЕНА КОНСУЛТАЦИЯ ПРОЕКТ НА ЗАКОН ЗА НЕСЪСТ	
Коментар	
Мястото на APC в процедури по извънсъдебно споразумяванеСтановището на Център за алт решаване на спорове "Консенсус" е публикувано на следния адрес:https://mediationcenter.bg/cacr/%d1%81%d1%82%d0%b0%d0%bd%d0%be%d0%b2%d0%bf%d0%be-%d0%bf%d1%80%d0%be%d0%b5%d0%ba%d1%82-%d0%bd%d0%b0-%d0%b7%d0%b0%d0%ba%d0%be%d0%bd-%d0%b7%d0%b0-%d0%bd%d0%b5%d1%81%d1%8a	

Становище - край8. Съдържание на молбата за откриване на производството – чл. 34 – след изискването длъжникът да излага обстоятелства относно добросъвестността си, като в граф 1 се предполага (вж. т. 1). Доказва се недобросъвестност, каквато в производството съдът може да установи, ако длъжникът или кредитор да твърди. Това обаче става след подаването на молба. Ако нещо от молбата на длъжника, то трябва да е скрепена с наказателна отговорност (чл. 290а НК) декларация за истината по конкретно посочени в закона обстоятелства, тъй като никой не може да докаже добросъвестност със смисъл на положени усилия – това е сравнимо с усилието да докажеш дали си добър човек. В ал. 2, т. 2 и е напълно достатъчно на този етап, за да гарантира първоначална формална добросъвестност.9. Служебно вписани вземания – чл. 46 – в производството с оглед характера на вземанията следва да се вписват и всички посочени от самия длъжник вземания. Така ще се облекчи положението на добросъвестните кредитори, за които длъжникът също добросъвестно е заявил вземанията. Няма нужда те отново да ги предявяват.10. Вземания, които не се погасяват – чл. 107 – при производството не се погасяват никакви вземания, възникнали от неправомерно увреждане, независимо от формата на увреждането и това и кое е увреденото лице, според мен е непропорционално. Би следвало обезщетения за неправомерно имуществени вреди от неправомерно увреждане също да се погасяват, както и претенции на роднини за неимуществени вреди от определен вид (напр. лека телесна повреда). Иначе биха останали група длъжници, които никога няма да получат „втори шанс“ само по силата на постъпки. При всички случаи не би следвало да се запазват дължими и обезщетения за неправомерно увреждане, при което е имало съпричиняване в голям размер или основание за реторсия срещу длъжника. В тези случаи виновни са били и двете страни при увреждането и едната от тях не би следвало да бъде привилегировано положение.11. Изисквания към регистъра по несъстоятелност – лаконичност и прозрачност. Регистъра по несъстоятелност е доста притеснителна, тъй като от вписванията в този регистър следва да се установи права – тежат срокове за предявяване на вземания, които ако не са предявени, биха се загубили (вж. връзка с чл. 45 от проекта). Поради това законът освен подлежащите на вписване в регистъра данни следва да уреди и тяхната публичност, като посочи кои обстоятелства са публични и кои не. Регистърът следва да е електронен и публичен. Доколкото става въпрос за длъжници – физически лица, чиито кредитори биха били от групата на „масовите“ такива – с хиляди длъжници, е добре да се предвиди, че за да бъде минимално заплащане следва в електронната база данни на регистъра да бъде допустимо длъжниците да заявляват това предварително лица, да правят автоматични проверки чрез подаване на данни в определен формат. Това сериозно ще облекчи тежестта за кредиторите да проверяват в регистъра и данните своевременно, за да не загубят правата си. Следва да се посочи и кой ще бъде отговорен за поддръжката на регистъра.12. Отмяна на чл. 112 ЗЗД – доколкото несъстоятелността на длъжника възниква само добросъвестните длъжници по формален начин да се освободят от твърдението за задължения, то е безпредметно да се запази уредбата на т.нар. „абсолютна“ давност, при която задълженията се погасяват когато длъжникът е недобросъвестен и възпрепятства изпълнението на задълженията си. Затова би следвало със заключителна разпоредба на закона този институт да бъде заменен с много по-съвършеното формално производство по несъстоятелност. В заключение предложеният закон не би могъл да постигне целта си за адекватна защита на широк кръг кредитори, но би им дала възможност да останат част от икономиката и по-бързо да платят дълговете си. В заключение законопроектът не се насочи към всички длъжници, независимо дали имат пари към момента на производството. В частта относно разностите е необходимо да се предвидят измененията, които длъжниците от финансовата тежест на производството поне в случаите, когато то може да бъде прекратено, да се използва то като помощ от държавата за справяне с неплатените дългове дълго време дълго длъжника, и за кредитора, който поне отчасти ще получи удовлетворение), а не като бременост за длъжника. Андрей Георгиев

Становище - трета част3. Следва да се отмени и предварителното внасяне на разноски – да

3. Алтернативно – да се предвиди фиксиран депозит за разноски за образуване на производство

са изложени в т. 2.4. Относно възможността за производство без синдик – чл. 19 и 21 от пр

обичайния случай физическите лица – длъжници, за разлика от търговците имат един осно

няколко други, които най-често ще бъдат дружества за комунални услуги, е неоправдано п

производството да се развива с участие на синдик. Предлаганият в момента проект за изме

Търговския закон по отношение на несъстоятелността на дребните предприемачи предвиж

без синдик. Напълно неоправдано е това да се прилага за предприемачи, но не и за физиче

непредприемачи. В сравнителен план успешни модели на несъстоятелност на физически л

там, където производството може да бъде прекратено без синдик. Въвеждането на задълж

синдика товари производството с непосилни за средностатистическия длъжник разноски, и

оправдани от структурата на дълга.Затова в чл. 19 следва да се предвиди, че когато един д

малко от 10 кредитори, поне 50 % от дълговете се дължат на един от тях и размерът на дъл

декларирани от длъжника, не надхвърля определен размер (например 100 000 лева – сума

твърде ниска, нито твърде висока), производството следва да се провежда без синдик. Фун

следва или да се поемат от съда по несъстоятелността, или от определен съдебен служите

съдебен изпълнител, при фиксиран размер на разноските.5. Книга по несъстоятелността –

предвижда водене на книга по несъстоятелността, което с оглед на проектите за електрон

портал за електронно правосъдие е напълно анахронично – делата следва да са достъпни п

за кредитори, които не могат да си позволят достъп да е предвидена възможност за безпл

преписи от съда. Адресите за призоваване също следва да се синхронизират с правилата н

електронно връчване и неговата задължителност за определени лица.6. Чл. 33 – ако се пре

на изискването за налично имущество на длъжника, то да се предвиди възможност опреде

дали той е способен да заплати разноските да се оценява и с оглед вероятен бъдещ трудот

Възприетото решение в чл. 38, ал. 2 от проекта за отказ за образуване на производство и о

неплатежоспособност на длъжника не е добро от гледна точка на неясните си правни посл

освобождава ли се длъжникът от дългове например, както и от позицията на кредиторите

достатъчно ясно уведомени за прекратяването на производството, а тъй като то още е в н

съществува сериозен риск длъжникът да подведе съда, че няма как да внесе разноските. Т

кредиторите да получат справедливо удовлетворение, за тях няма незабавен ефект. Трябв

възможност за уведомяване на кредиторите по достатъчно публичен начин, както и възмо

разноските в производството вместо длъжника, ако желаят това, и да има производство из

кредитора. Възможността за освобождаване на длъжника от дългове в този случай, предви

няма как да се реализира под съдебен контрол, тъй като се изисква да е използвано цялото

имущество на длъжника, но няма как да се установи дали няма укрито такова имущество. (

период от 10 години длъжникът ще търпи огромни разноски по индивидуално изпълнение

ползва от минимума издръжка, който му се определя при образуване на производство (чл.

проекта).

Становище - втора част По неясни причини в крайния текст на проектозакона не са възпрети основания за недобросъвестност или забрана за откриване на производството, които бяха в работните групи за подготовка на закона – забрана да се иска образуване на производство по несъстоятелност от лице, което е било длъжник в такова производство в определен срок (5 години преди подаване на молбата, и евентуално – ако в същия срок длъжникът се е позовавал на абсолютен срок по чл. 112 ЗЗД). Липсата на тези две основания за недобросъвестност отваря възможността за злоупотреба, които ще са вечно несъстоятелни, и така излишно едновременно ще затлачват съдебната система и увреждат интересите на кредиторите си дълго време, преди да се приключи съдебното производство, поискано от тях. Няма правна система с несъстоятелност на физически лица, която да не предвижда минимален период между молбите за несъстоятелност (в Израел този срок е кратък – няколко дни, и там го има). Предлагам въвеждане на две нови точки в основанията по чл. 9, ал. 2: „х. в по-малко от 5 години преди датата на подаване на молбата за образуване на производство по несъстоятелност г. не е подавал молба за обявяване в несъстоятелност или като длъжник е бил страна в такова производство в последните 5 години преди датата на подаване на молбата за образуване на производство по несъстоятелност по този закон се е позовавал на изтичане на абсолютен давностен срок по чл. 112 ЗЗД за задълженията и договорите.“ Систематиката на чл. 9, ал. 2 също следва да се подобри, за да не е в разпоредбата в предлагания ѝ вид обединява хипотези, при които длъжникът е извършил престъпление по отношение на производството (чл. 9, ал. 2, т. 1 – 5), а в останалите (т. 6 – 8) уреждат задължения в хода на производството. Предложението ми е тези два случая да се разделят, като в първите се каже, че производството е прекратено или се прекратява, ако е било образувано, а във втория – че производството само се прекратява, ако е образувано. Отпаднал имуществените изисквания към длъжника за образуване на производство – чл. 10 от законопроекта: Целта на създаването на производство по несъстоятелност на физически лица е да се прекрати съществуването на т.нар. „вечни длъжници“. Това са именно лица, които нямат средства да си заплатят дълговете си и може да са изпаднали в тази ситуация по много причини, вкл. медицински проблеми, увреждания, непредпазливо причиняване на вреди или поставяне в положение на зависима от кредитора ситуация, в която длъжникът може да има шанс да погаси разносните в производството от бъдещи приходи. В това положение, което законът дори предполага, като поставя изискване длъжникът да работи, да се занимава с дейност, да има достъп до средства, да има достъп до кредитна линия, да има достъп до имуществото си. Следователно наличието на имущество на длъжника е изискване, което затруднява производството, което пречат целите му, като срещу това не е ясно как производството ще бъде улеснено. Работата на бюджета икономии на практика вреди на постигането на целите на закона, като поставя длъжника в изключително уязвимо положение – на практика те ще трябва да търсят заем (вероятно по неблагоприятни условия), за да се опитат да стабилизират положението си. Ако се предвиди запазване на имуществото следва изискванията ѝ поне да се смекчат, като се изисква не налично имущество, а само бъдещи приходи, евентуалните разноси за започване на производството (разпоредбата дори не предвижда изискване за покриване на какви разноси следва да се прави преценката – само за първия месец или не повече от първия месец, а да бъдат покрити от очакваните трудови доходи на длъжника. Това налага отмяна на чл. 10, а

Становище - първа част

Похвално е усилието на изпълнителната власт най-сетне да се въвежда несъстоятелност на физическите лица като начин за организирано прекратяване на проблемните длъжности, които трайно не биха могли да изпълняват задълженията си. Целта на закона и групата обаче следва да се определят по-точно, а предвидените задължения да бъдат формулирани, които не обезсмислят приложението му. В настоящия си вариант законът предвижда такива права, които не направят приложението му към най-уязвимите групи длъжности изключително трудно. По-големите проблеми са в следните насоки:

1. Понятието за „добросъвестност“ по чл. 9 от проекта. Понятието „добросъвестност“ е дефинирано абстрактно в чл. 9, ал. 1 от законопроекта, като това не дава ясно определяне на кръга длъжности, които могат да се ползват от него. Така се дава възможност за произволно прилагане на един бъдещ закон по неясна преценка на съдилищата, като длъжностите да имат чисто финансова възможност да обжалват съдебните актове, или пък желание за това, които са неплатежоспособни и към момента и вече с години са тормозени от различни недобросъвестни кредитори. Подходът на законодателя към понятието „добросъвестност“ трябва да е съобразен с приложението му в цялото гражданско законодателство – да се приеме, че добросъвестност е докато не се докаже обратното. Доколкото говорим за една уредена в закон възможност за съдействие от държавата, следва всички случаи, в които един длъжник е „недобросъвестен“, да са посочени в закона. Поради това според мен чл. 9, ал. 1 трябва да се формулира, който посочва, че „Длъжникът има право да иска откриване на производство по несъстоятелност, ако упражнява предвидените в този закон права, ако е добросъвестен. Добросъвестен е длъжникът, който поемал задължения, за които законът не предвижда възможност за откриване на производство по несъстоятелност, докато не са извършили своите действия по време на производството не нарушава задължения, които увреждат интересите на кредиторите и са посочени в закона като забранени.“

От частните хипотези на недобросъвестност, които длъжникът да работи (чл. 9, ал. 2, т. 2) е абсолютизирано до степен, че изключва голяма част от най-уязвимите длъжности – тези, които не работят по медицински причини. Разпоредбата следва да предвижда възможност за образуване на производство по несъстоятелност и на неработещи пенсионери (поради увреждане). Освен това е пропусната запетая преди последната част „и не търси активно работа“, която води до объркване в текста. Предложението за редакция е: „през последната година преди образуването на молбата за откриване на производството по несъстоятелност не е упражнявал трудова или друга дейност по занятие, която да е източник на доходи, независимо от начина на нейното възлагане и независимо от търси активно работа; това изискване не се прилага за лица, които получават пенсия от държавно осигуряване или пенсионноосигурително дружество“.

Бележки по Проект на Закон за несъстоятелност на физическите лица Уважаеми Госпожо

Позволявам си да взема отношение по поставения за обществено обсъждане Проект на Закон за несъстоятелност на физически лица, защото при създадената прибързаност, която освен в срока на обществено обсъждане до 14 дни е създаден проект на закон, който не очертава състоянието на нещата, а именно, че кредитори на добросъвестния длъжник, каквато форма създава законът, може да бъдат и физически лица, които в много от случаите нямат юридически познания и не са участвали в събранията на кредиторите. Тъй като е представен законопроект за който не са проведени предварителни консултации с граждани и организации ще си позволя да направя няколко бележки, които фиксирам към определени членове и алинеи защото при окончателното обсъждане на законът, възможно да бъдат направени размествания и променена концепцията, която е заложена в законът, че е редно като цяло в закона да се приеме, че длъжникът е физическо лице, което с решение на съда по молба до съда за обявяване на несъстоятелност запознава своя съпруг/съпруга, както и всички членове на домакинството, които съжителстват с него. При първоначалното подаване на искане за обявяване на несъстоятелност на физическо лице, следва да се въведат в закона и изисквани декларации към съпруг/съпруга и пълнолетни лица в домакинството. Към момента подсъдността на физическите лица по дела от заповедното производство е решена по настоящ адрес, затова считам че е редно и в този закон да се приеме, че съд по подсъдността е окръжен съд по настоящ адрес, който лицето е указало най-малко шест месеца преди подаване на молба за обявяване на несъстоятелност на физическо лице. Тъй като излагам тезата, че е възможно да бъдат кредитори да бъдат физически лица, считам че те следва да бъдат уведомявани с призово писмо по настоящ адрес, за който съдът може да прави справки в НБД "Население", а в последствие съдът може да извърши проверка специално на физическите лица-кредитори правилата и възможностите за запознаване с хазартни игри и приложените документи в Регистъра на несъстоятелността. При подаване на молба до окръжен съд за обявяване на несъстоятелност на физическо лице, считам че съдът трябва да извърши проверка на НАП справка за декларираните по ЗДДФЛ от лицето получени от небанкови институции и финансови институции заеми и предоставените от него заеми, а също така и справка за всички физически лица и юридически лица, които са декларирали в своите декларации, че са предоставили заеми на физическото лице, което е предмет на процес на обявяване в несъстоятелност. Тъй като това са декларации, които следва да се извършват по чл.10.01 -30.04. и се отнасят за суми от предходната година, всички необхванати заеми, следва да бъдат декларираните в исквата молба за обявяване на физическо лице в несъстоятелност. Относно правата на длъжника и действия на синдика - считам, че с откриване на производството по обявяване на несъстоятелност длъжникът и съжителстващите с него лица трябва да бъдат информирани и вписани по искане в регистъра по чл.10г от Закона за хазарта /лица, които не се допускат за участие в хазартни игри, които в най-пълна степен отговарят на описанието за лица, чието социално положение или степен на зависимост ги направят по-податливи за участие в хазартни игри. Ако бъде възприето и записано като закон, следва в ПЗР да бъдат приети текстове, които да отразяват необходимите промени в Закона за хазарта. Относно предлаганата ал.3 на чл. 14: Считам, че следва определена сума да не бъде взета от закона, а да бъде записано, че таксата е проста, определена с ПМС съгласно ТАРИФА № 1 към Закона за държавните такси, за таксите, събирани от съдилищата, прокуратурата, следствените служби, Министерството на правосъдието. Така в ПЗР на закона следва да се определи срок, в който съда следва да създаде необходимата подзаконова нормативна уредба или да промени вече съществуващата уредба по закон. Относно чл.20, ал.7 - след като е записано, че съдията, който води делото по обявяване на несъстоятелност присъства на събранията на кредиторите, считам че е прекалено разточителство, което създава предпоставки за шиканиране на процеса в закон да се вписва, че при искане на някоя от страните за обявяване на незаконосъобразност в 7-дневен срок от вземане на решение, делото се разглежда от състав за разглеждане, който тепърва трябва да се запознава с всички приети решения.

Асен Михалков

При липса на собственост. Обжалване?! Добър ден, в чл.33 т.3 е записано, „притежава секвенс на имуществото, достатъчно за да покрие разходите в производството по несъстоятелност и по-нататък да удовлетвори вземанията на кредиторите.“ Какво се случва, ако нямаш нищо (нито движимо имущество или др.) не можеш да подадеш молба ли?? В повечето случаи голям процент от разходите на ЧСИ. Не разбирам как може несъстоятелност да се обжалва? Мисля, че трябва да се обърне друга посока, а не просто едни задължения да нарастват и да се тласкат гражданите към несъстоятелност, оставяйки голям фиск от задължения необслужваеми. Защо не се мисли всеки кредит да има гаранция (всички имат, но на практика не помагат) и при настъпила невъзможност да се пристъпи към несъстоятелност още на 1 или 2 година или дори веднага за да се разтовари системата от нарастващ необслужваем дълг.

Първо трябва да се прекрати действието на фабриките за принудително производство на дължници. Топлофикациите, чрез прилаганата безstopанственост, са превърнати в безупречно функциониращи фабрики за принудително производство на дължници, собствениците и обитателите на етажна собственост, в роби на власт, съд и монополист, а съдът в личен на топлофикацията и съдебния апарат. ПАРНОТО: АЗ ИСКАМ ДА КУПУВАМ ТОПЛИНАТА ПРИ СВОБОДНИ ПАЗАРНИ УСЛОВИЯ, А НЕ ЧАСТ ОТ ИЗХВЪРЛЕНИТЕ В ОБЩЕСТВЕННОТО ПРОСТРАНСТВО БЕЗСТОПАНСТВЕНИ КОЛИЧЕСТВА. ТОПЛОФИКАЦИЯ НЕ ДОПУСКАТ ТОВА ДА СЕ СЛУЧИ! За да се осигурят пазар на топлина и добри отношения между страните, Топлофикация следва да е изпълнила дейностите „пренос“, „разпределение“, „търговия с топлинна енергия“, с осъществяването на които се уреждат обществените отношения при изпълнени условия за качество на топлоснабдяването, подробно описани в раздел пет от Закона за енергетика. За да не се установяват пазар на топлината и пазарни отношения, които са в нарушение на Конституцията и на ЗНА, дава правото чл. 106а ЗЗЕЕ (доприносено в чл.150 ЗЕ, на търговските дружества да изготвят подзаконовия акт „обща условия за продажба“ – чл.21, ал1, т.4 ЗЕ. Топлофикация вместо да изготви подзаконовия акт „обща условия за продажба“, изготвя фиктивен, несъществуващ в ЗЕ подзаконов акт „обща условия за продажба на топлинна енергия“, чрез който ликвидира законните дейности пренос, разпределение и търговия с топлинна енергията за качество на топлоснабдяването, и ги заменя със собствена незаконна дейност „абонатната станция“ – създава си условия за прилагане на пълна безstopанственост. Абонатната станция е собственост на Топлофикация и разделя монополното пространство от общественото пространство намиращо се след абонатната станция. Количеството на произвежданата и доставяната топлинна енергия от станцията се определя от топлинния товар/мощността на сградната инсталация, а не се определя от пазара. Произведените и доставени в абонатната станция количества, определени от мощността на сградната инсталация, без да са изпълнени законните дейности пренос, разпределение и търговия с топлинна енергия, както и условията за качество на топлоснабдяването, са некачествени количества топлинна енергия, продават и да се купуват, поради което се изхвърлят в общественото пространство и стават част от изхвърлените в общественото пространство количества некачествена и безstopанствена топлинна енергия. Топлофикация и лицата по чл.139а ЗЕ разпределят за заплащане от потребителите изхвърлените в общественото пространство количества некачествена и безstopанствена топлинна енергия. Всеки, който откаже да плати доброволно разпределените му безstopанствени количества топлинна енергия, които нито са продавани, нито са купувани, е предаван на съдът. Съдиите прилагат подзаконов акт „обща условия за продажба“ със силата на закон и така се затваря порочният кръг на безstopанствеността на Топлофикация се осъждат нямашите нищо общо с вината и нарушаването на чл. 106а ЗЗЕЕ. г. тел. № 0888717118

Първо трябва да се прекрати действието на фабриките за принудително производство на длъжници.Топлофикациите, чрез прилаганата безстопанственост, са превърнати в безупречно функциониращи фабрики за принудително производство на длъжници, собствениците и обектите са лишени от собствена собственост, в роба на власт, съд и монополист, а съдът в личен на топлофикацията и на енергийния апарат.ПАРНОТО: АЗ ИСКАМ ДА КУПУВАМ ТОПЛИНАТА ПРИ СВОБОДНИ ПАЗАРНИ УСЛОВИЯ, А НЕ ЧАСТ ОТ ИЗХВЪРЛЕНИТЕ В ОБЩЕСТВЕННОТО ПРОСТРАНСТВО БЕЗСТОПАНСТВЕНИ КОЛИЧЕСТВА.ТОПЛОФИКАЦИЯ НЕ ДОПУСКАТ ТОВА ДА СЕ СЛУЧИ! За да се осигурят пазар на топлина и добри отношения между страните, Топлофикация следва да е изпълнила дейностите „пренос“, „разпределение“, „търговия с топлинна енергия“, с осъществяването на които се уреждат обществените отношения при изпълнени условия за качество на топлоснабдяването, подробно описани в раздел пет от Закона за енергетика, условия за продажба. За да не се установяват пазар на топлината и пазарни отношения, в нарушение на Конституцията и на ЗНА, дава правото чл. 106а ЗЕЕЕ (вече премахнато) и чл.150 ЗЕ, на търговските дружества да изготвят подзаконовия акт „обща схема на енергийните договори“ – чл.21, ал1, т.4 ЗЕ. Топлофикацията вместо да изготви подзаконовия акт „обща схема на енергийните договори“, изготвя фиктивен, несъществуващ в ЗЕ подзаконов акт „обща схема на условията за продажба на топлинна енергия“, чрез който ликвидира законните дейности пренос, разпределение и търговия с топлинна енергия, условията за качество на топлоснабдяването, и ги заменя със собствена незаконна дейност „абонатната станция“ – създава си условия за прилагане на пълна безстопанственост. Абонатната станция е собственост на Топлофикацията и разделя монополното пространство от общественото пространство намиращо се след абонатната станция. Количеството на произвежданата и доставяната топлинна енергия от абонатната станция се определя от топлинния товар/мощността на сградната инсталация, а не се определя от пазара. Произведените и доставени в абонатната станция количества, определени от сградната инсталация, без да са изпълнени законните дейности пренос, разпределение и търговия с топлинна енергия, както и условията за качество на топлоснабдяването, са некачествени и се продават и да се купуват, поради което се изхвърлят в общественото пространство и стават безстопанствени. Топлофикацията и лицата по чл.139а ЗЕ разпределят за заплащане от абонатите изхвърлените в общественото пространство количества некачествена и безстопанствена топлинна енергия. Всеки, който откаже да плати доброволно разпределените му безстопанствени количества топлинна енергия, които нито са продавани, нито са купувани, е предаван на съдът. Съдиите прилагат подзаконовия акт „обща схема на условията за продажба“ със силата на закон и така се затваря порочният кръг на безстопанствеността на Топлофикацията се осъждат нямащите нищо общо с вината и нарушаването на законите г. тел. № 0888717118